

அமெரிக்காவை
நோக்கிய
இன்மிகப் பயணம்

ஆறு. தீருமுருகன்

அமெரிக்காவை நோக்கிய ஆன்மீகப் பயணம்

சென்சொற்செல்வர்
ஆறு. திருமுருகன்

வெளியீடு :

திருமுருகன் அறிவகம்
இலண்டன்

யாக்ஸுவி மேஜாக்ஸியலை யானயப் ப்ரைண்டை

அமெரிக்காவை நோக்கிய ஆன்மீகப் பயணம்

ஆக்கம் : ஆறு. திருமுருகன்.

ஒராம் பதிப்பு : 2005 ஜூன் 01

பதிப்பாக்கம் : திருமுருகன் அறிவகம்
இலண்டன்.

கணனி வடிவமைப்பு : பூஞ் சத்ய சாயி கிராபிக்ஸ்
சென்னை.

முகப்பு ஓவியம் : செல்வி சி. அம்பிகா

அச்சாக்கம் : மாசறு அச்சுக்கூடம், சென்னை.

பதிப்பாண்டு : 2005 ஜூன் 01

விலை : ரூ. 15.00

முன்னுரை!

இறையருளின் திருவருளாலும் பெரியோர்களின் நல்லாசி களாலும் எனது அமெரிக்காவை நோக்கிய ஆன்மிகப் பயணம் நிறைவாக அமைந்தது. அமெரிக்காவில் எனது உரை இடம் பெறவேண்டும் என்று பெரும் முயற்சி செய்தவர் அன்பர் திரு.கி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். சிக்காக்கோ மாநகரில் பேச வைத்தவர் திரு.செ. பாஸ்கரன் அவர்கள். இருவாறங்கள் அமெரிக்காவில் ஆன்மிகப் பயணம் செய்த யான் பெற்ற அனுபவங்களை சூருக்கமாக எழுதினேன். யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவரும் 'உதயன்' பத்திரிகை ஆசிரியரின் வேண்டுதலால் எனது பயணக் கட்டுரை ஆக்கம் பெற்றது. இலண்டனில் வாழும் சைவத் தமிழ் அபிமானியும் எனது வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவருமாகிய திரு. நா. சிவனாந்த ஜோதி அவர்கள் எனது பயணக் கட்டுரைப் பிரதியைப் படித்து விட்டு நூலாக வெளியிடப் போவதாகக் குறிப்பிட்டார். விரிவாக எழுதவில்லை. நூலாக வெளிவருவது பொருத்தமா எனத் தெரியவில்லை எனக் குறிப்பிட்டேன். எனினும் என் மீது கொண்ட அபிமானத்தால் ஒரு சில தினங்களில் நூல் வடிவைச் சமர்ப்பித்தார். இப் பெருந்தகையின் பணிக்கு நான் என்றும் நன்றிக்கடன்பட்டுள்ளேன். இம் மலர் நிறைவான செய்தியினைத் தரும் நூலாக அமையவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். இந்நூல் வடிவமைப்பில் உழைத்த இலண்டன் தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் திரு. அரவிந்தன் அவர்களுக்கும், என் வாழ்வின் சிறப்புக்கு வழிகாட்டியாக என்றும் விளங்கும் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கும் மற்றும் இந்நூல் வெளிவர உழைத்த அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகளைச் சமர்ப்பித்து அமைகிறேன்.

ஆறு. திருமுருகன்

28, கைலாச பிள்ளையார் வீதி,

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி - 021 - 2226550

பதிப்புரை

பயணக்கட்டுரைகளில் பலவித நோக்குகளுண்டு. அவைகள் செய்திகளாகவும் பதிவுகளாகவும் எதிர்கால வழிகாட்டுதல்களுக்கான குறியீடுகளாகவும் அமைகின்றன. அந்த வகையில் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் இப்பயணக் கட்டுரை ஆன்மிகச் சிந்தனைகள் கொண்டதாயினும் அலுப்புத் தராதபடி வரலாற்றுப் படிமங்களை நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது. சிக்காகோவில் சுவாமி விவேகானந்தர் நின்று பேசிய மண்டபத்தையும் மேடையையும், அவர் நினைவுகளையும் திருமுருகன் அவர்கள் தனக் கேட்கிய செழுமையான தமிழில் உருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆன்மிகத்துக்கு அப்பால் நமது ஈழத்தமிழர்கள் அங்கு வாழும் வாழ்வியல் வசதிகளையும் தொண்டுகளையும் அவர் வாயிலாக கேட்கும்போது எங்கோ தொலைதூரத்தைக் கூட மறந்து நம் உடன் பிறப்புகளின் உறவை நினைத்துப் பெருமித மடைய முடிகிறது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் இது போன்ற பயணக்கட்டுரைகளை திரு. திருமுருகன் தரவேண்டுமென தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் சார்பில் வேண்டி நிற்கிறோம்.

வளர்க அவர்பணி!

லண்டன்,
25-12-2004

திருமுருகன் அறிவுகம்

அமெரிக்காவை நோக்கிய ஆன்மீகப் பயணம்

உலக நாடுகளில் செல்வச் செழிப்பாலும், அறிவியல் மேன்மையாலும் படை வலிமையாலும் பிரபஸ்யம் பெற்று விளங்கும் பெருநாடு அமெரிக்கா. பலநூறு வருட வரலாறு கொண்ட நாடுகளை எல்லாம் தன் துரித வளர்ச்சியால் தனக்குள் அடங்க வைத்த அமெரிக்காவைப் பற்றி அறியா தவர்கள் இல்லை. இந்நாட்டில் உயர் கல்விக்காகச் சென்று குடியேறி வாழும் ஈழத்தவர்களும் இந்திய மக்களும் தம்மை நிலைநாட்டத் தவறவில்லை. ஈழநாட்டிலிருந்து சென்ற இந்து மக்கள், இந்திய மண்ணிலிருந்து சென்ற இந்து மக்கள் தம் பாரம்பரிய வழிபாட்டிற்காக பல இந்துக் கோவில்களை அமெரிக்க மண்ணில் உருவாக்கிப் பேணி வருகின்றனர். ஆலயங்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்து சமய நிறுவனங்கள், ஆச்சிரமங்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்று பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளன. நாறு ஆண்டு களுக்கு முன்பு சிக்காகோவில் நடைபெற்ற உலக ஆன்மீக மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு வீர உரையாற்றி ஆன்மீக எழுச்சியை ஏற்படுத்தியவர் சுவாமி விவேகானந்தர். அவரது உரையினால் ஈர்க்கப்பட்ட ஆங்கிலேய பரம்பரை ஒன்று அமெரிக்காவில் இன்றும் இந்து மதத்தைப் பேணுவதில் ஆர்வங்காட்டி வருகிறது. உலக அரங்கில் பெரிதாகப்படும் அமெரிக்க நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்து அருந்தமிழில் உரையாற்றும் வாய்ப்பினை சிறியோனாகிய யானும் பெற்றேன். அமெரிக்க தேசத்தில்

உள்ள புளோரிடா மாநிலத்தில் இயங்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ற அமைப்பின் அழைப்பை ஏற்று அங்கு இரு வாரங்கள் பல இடங்களிலும் உரையாற்றுகின்ற வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

இங்கிலாந்திற்கு ஆறுதடவைகளும், கனடா, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கு இரு தடவைகளும் உரையாற்றச் சென்றுவந்த எனக்கு அமெரிக்கப்பயணம் முற்றுமுழுதாகப் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களைத் தந்தது. கனடாவில் இயங்கும் சைவ சித்தாந்த மன்றத்தில் 2000ஆம் ஆண்டு யான் உரையாற்றிய ‘நால்வர் காட்டிய நல்வழி’ என்ற இரண்டு மணிநேரச் சொற்பொழிவு ஒலி, ஒளி நாடா சைவ சித்தாந்த மன்றத் தால் வெளியிடப்பட்டது. அவை இன்று உலகில் வாழும் பல சைவ மக்களிடையே சென்று சேர்ந்துள்ளன. அவ் வகையில் அமெரிக்க புளோரிடா மாநிலத்தில் வாழும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சங்க முக்கியஸ்தர் திரு.கி. பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரது கைக்கும் எட்டியது. அவர் ஒலிநாடா மூலம் கேட்ட உரையை புளோரிடா மாநிலத்தில் நேரடியாகக் கேட்க வேண்டுமென்று ஆதங்கம் கொண்டார். அவர் இலங்கைக்கு 2002ஆம் ஆண்டு வருகை தந்து என்னைச் சந்திப்பதற்காகத் தூர்க்காதேவி தேவஸ் தானத்துக்கும், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கும் வருகை தந்து இறுதியில் பத்து நிமிடங்கள் மட்டும் நல்லூரில் உரையாடிச் சென்றார். ‘எப்படியாவது அமெரிக்காவுக்கு உங்களை அழைந்து அங்கு வாழும் ஈழத்தமிழருக்கு உங்கள் உரையைக் கேட்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவேன். அதற்கு உங்கள் அன்பான சம்மதத்தைத் தாருங்கள்’ என

வேண்டினார். அதன்பின்பு தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்ட அவர்கடந்த ஆண்டு விஜயதசமி விழாவில் புளோரிடாவில் உரையாற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டுதலை விடுத்தார். ஏற்கனவே நவராத்திரி ஒன்பது நாளும் இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் உரையாற்றுவதற்கு சம்மதித்திருந்த யான் அமெரிக்க அழைப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டேன். இலண்டன், அமெரிக்கா செல்ல ஆயத்த மாகும் சேதுகேட்டு கண்டாவில் வாழும் இனுவில் திருவூர் ஒன்றியத்தினர் தமது உபயமான கந்தசஷ்டி உற்சவ காலத் தில் ரொறங்ரோ றிச்மன்ஸில் ஆலயத்தில் உரையாற்ற வேண்டினர்.

மூன்று அழைப்புகளையும் ஏற்றுக் கொண்ட யான் ஏற்கனவே பழக்கப்பட்ட இலண்டன், கண்டா தூதரகங் களில் விசாவை சுலபமாகப் பெற்றுக் கொண்டேன். கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில், விசா விண்ணப் பிக்கும் முறையிலிருந்து அனைத்துமே மாறுபட்டுக் காணப்பட்டமை எனக்குத் தெரியாத ஒன்று. அமெரிக்கா வில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட அழைப்பையும் ஏனைய விபரக் கோவையையும் கொண்டு அமெரிக்கத் தூதரகத் துக்கு செப்ரெம்பர் 16ஆம் திகதி சென்றேன். தூதரக வாசலில் உள்ள விசாரணை அலுவலகத்தில் சில படிவங் களைத் தந்து சில புதிய விபரங்களை அவர்கள் எடுத் துரைத்தார்கள். அதாவது விண்ணப்பப் படிவங்கள் நேரடி யாகக் கையேற்கப்படுவதில்லை. தொலை நகல் மூலமே நாம் விண்ணப்பிக்க முடியும். ‘விண்ணப்பிக்கும் போது ஐந்து பக்கங்களுக்குள் விண்ணப்பக் கடிதங்கள் யாவும் அமைந்துவிடவேண்டும். விண்ணப்பதாரரை நேர்முகத்

தேர்வுக்கு அழைக்கக்கூடிய தகுதி இருப்பின் விண்ணப்ப தாரி குறிப்பிடும் தொலைநகல் இலக்கத்துக்கு நேர்முகத் தேர்வுக்கான நேரம் திகதி அறிவிக்கப்படும். அறிவிக் கப்பட்ட அழைப்புக் கடிதத்தோடு அன்றே தூதரகத்துக்கு வரவேண்டும்' என அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். ஏனைய தூதரகங்களில் நூற்றுக்கணக்கானோர் அதிகாலையிலிருந்தே வாசலில் நிற்கும் போதும் அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் மக்கள் கூட்டத்தைக் காணமுடியவில்லை. 2002 செப்டெம்பர் 11ஆம் திகதிக்குப் பின் அமெரிக்க நாட்டு விசா பெறுவது என்பது உலகம் முழுவதும் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. விண்ணப்பத்தைத் தொலைநகல் மூலம் அனுப்பிவிட்டு சில பிரமுகர்களுடன் உரையாடிய போது 'அமெரிக்க விசா உங்களுக்குக் கிடைக்காது' என்றே பெரும்பாலும் கூறினர். எனினும் யான் தளரவில்லை. நடப்பதைக் கண்டுகொள்வோம் என்று அமைதியாக காத்திருந்தேன். அப்பொழுது 22 செப்ரெம்பர் அன்று நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வருமாறு தூதரகம் கடிதம் அனுப்பியது. ஐம்பது வீத திருப்தியுடன் நேர்முகமாக தூதரகம் சென்றேன். மீண்டுமொரு சோதனை தூதரக வாசலில் காத்திருந்தது. எனது விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்தவர்கள் "புகைப்படத்தின் பின்னணி வெண்மை யாக இருத்தல் வேண்டும். உங்கள் படம் நீலமாகவுள்ளது. எனவே இப்படம் நேர்முகப் பரீட்சைக்குப் பொருந்தாது. மீண்டும் சென்று விண்ணப்பியுங்கள்" என்றார்கள். யான் ஒரிரு நாளில் இங்கிலாந்து சென்று அங்கிருந்து அமெரிக்கா செல்லவிருப்பதை எடுத்து விளக்கினேன். அப்பொழுது தூதரகத்தில் வேலைசெய்யும் சிங்களப்பெண்மணி ஒருவர் 'தூதரகத்தின் எதிரேயுள்ள ஸ்ரூடி யோவில் அரைமணி

நேரத்தில் உமது புகைப்படத்தை எடுத்து வருவீராயின் இன்றே நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அநுமதிக்கலாம்' என வழிகாட்டினார். அப்பெண்மணியின் வழிப்படுத்தற் துணையால் 20 நிமிடங்களில் புதிய புகைப்படங்களைப் பெற்று தூதரகத்துக்கு மீண்டும் வந்தேன். தூதரக விசா அலுவலகத்தில் மிகக் குறைந்த தொகையினரே காணப்பட்டனர். ஐந்தாவது ஆளாக நேர்முகப்பரீட்சைக்கு அழைத் தனர். விசா வழங்கும் அதிகாரி பலவிதமான கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தார். 'உமது பயணம் அரசியற் பின்னணியாக இருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கிறோம்' என்றார். 'புளோரிடா தமிழ்ச் சங்கம் அரசியல் காரணங்களுக்காக தொடங்கப்பட்டதா?' என வினவினார். மாறி மாறி அரசியல் சார்ந்த கேள்விகளைக் கேட்ட வண்ண மிருந்தார். 'யான் ஆன்மிகப் பணிகளுக்காகவே வெளிநாடு களுக்குச் சென்றுவருகின்றேன். தாங்கள் என்னில் சந்தேகப் பட்டால் அமெரிக்கப் பயணம் எனக்கு அவசியமில்லை' எனக் கூறினேன். அவர்கள் என்னை ஆசனத்தில் அமரும்படி கூறி சில நிமிடங்களின் பின் அழைப்பதாகக் கூறினர். மீண்டும் அமெரிக்க புளோரிடாத் தமிழ்ச் சங்க வெப்பசூட்டை வினவினர். எனது முன்னிலையிலேயே விசா அதிகாரிக்கு முன்னுள்ள கணனியில் சரிபார்த்தனர். அதன்பின்பு மீண்டும் சந்தேகத்தோடு 'உலக நாடுகள் பலவற்றுக்குச் செல்லும் உமக்கு விமானச்சீட்டு, செலவு இவற்றையெல்லாம் யார் தருகின்றனர்?' எனக் கேட்டனர். 'என்னை அழைக்கும் நிறுவனங்களே அவற்றைப் பொறுப் பேற்கின்றன' எனக் கூறினேன். இதன் பின்பும் நான் முழுமையாக ஆன்மீக நிகழ்ச்சிக்கு செல்வதை அவர் களுக்கு நிருபிப்பதற்கு என் கையிலிருந்த ஆன்மீகப்

புகைப்படக் கோவை ஓன்றை அவர்களிடம் ஒப்படைத் தேன். அதன் பின் என்னை உற்று நோக்கிய விசா வழங்கும் அதிகாரி மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு 'உங்களைப் பலவித மான வினாக்களைக் கேட்டு தாமதிக்க வைத்தமைக்கு வருந்துகிறேன். பலர் பொய்யான தகவல்களுடன் வருவதால் இந்நிலை. உங்களுக்கு அமெரிக்கா செல்வதற்கான விசாவை மனநிறைவோடு வழங்குகிறோம். அங்கு சென்று நல்ல முறையில் உங்கள் பணியைச் செய்து திரும்புங்கள்' என்று மிக மென்மையாக விடை தந்தார்.

அமெரிக்க விசா கிடைத்த சேதியை திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு அறிவித்தபோது மிகவும் ஆனந்தமடைந்தார். 'உங்களுக்கு அமெரிக்க விசா கிடைக்காது போய்விடுமோ என்று கவலைப்பட்டோம். ஆனால் தெய்வத் தொண்டுக்குத் தெய்வம் துணைசெய்யும்' என தொலைபேசியில் மகிழ்ச்சியாக ஆரவாரம் செய்தார். 1992ஆம் ஆண்டு செல்வச் சந்திதி முருகன் ஆலய பிள்ளையார் வாசலில் சந்திதியான் ஆச்சிரம வாராந்த நிகழ்வில் ஒரு நாள் உரையாற்றிவிட்டு வீதியில் சுற்றி வருகின்ற போது ஒரு பற்றற்ற அடியவர் எழுந்து வந்து 'உனது உரை எங்கும் பிரகாசிக்கட்டும். இந்தக் கடற் கரையில் மட்டுமல்ல அமெரிக்கக் கடற்கரை வரையும் நீ போய்ப் பேசுவாய்' என்று கூறினார். கந்தை, கசங்கல் வேட்டியோடு பைத்தியக்காரன்போல் வீதியில் நின்ற அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை அன்று வெறும் ஆறுதல் வார்த்தையாகவே கருதினேன். ஆனால் அப்பெரியாரின் வார்த்தை இன்று நிஜமாகியபோது அவரை நான் தேடுகிறேன். ஆனால் சந்திக்க முடியவில்லை.

செப்பெரம்பர் மாதம் 4ஆம் திகதி ஜூந்தாவது தடவையாக இங்கிலாந்தில் உரையாற்றச் செல்ல ஆயத்தமான யான் அங்கிருந்து அமெரிக்கா சென்று அமெரிக்காவில் இருந்து கனடா சென்று மீண்டும் இங்கிலாந்து வந்து இலங்கை வருவதாக எனது பயண ஏற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்தி இருந்தேன். பிரித்தானிய தூதரகத்திலும் கனடா தூதரகத் திலும் ஏற்கனவே அந்நாடுகளுக்குச் சென்று வந்துள்ளமையால் சுலபமாக விசா வழங்கினார்கள். நவராத்திரி பத்து நாட்களும் இலண்டன் ரூட்டிங் முத்துமாரியம்மன் கோவிலிலும், ஏனைய சில ஆலயங்கள், தமிழ்ச் சங்கங்கள் போன்வற்றிலும் சொற்பொழிவுக்கான ஏற்பாடுகளை முன்கூட்டியே ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள். இலண்டன் சென்ற அன்றிரவே என் தொடர் விரிவுரை ஆரம்பமாகியது. நவராத்திரி காலம் என்பதால் இலண்டனில் நடைபெற்ற பல கலை விழாக்களில் இம்முறை கலந்து கொண்டேன். திரிகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அன்பர் மகாதேவன் ஜெயசிலன் அவர்கள் கடந்த 4 ஆண்டுகளாக எனக்கென தொலைபேசியை இலண்டனில் பயண்படுத்தக் கூடிய வகையில் வழங்கியிருந்தார். அத்தொலைபேசி இலக்கம் இலண்டனில் வாழும் எனது நண்பர்கள் அன்பர் களுக்கு நன்கு பரிச்சயம் ஆகிவிட்டது. இலண்டனில் வெளிவரும் 'புதினம்' என்ற தமிழ் பத்திரிகையில் எனது இலண்டன் விஜயம் பற்றியும் அமெரிக்கா, கனடா விஜயம் பற்றியும் பத்திரிகை ஆசிரியர் சிறப்புக்கட்டுரை எழுதி யிருந்தார். இலண்டன் 'பாரதீய வித்தியா பவன்' இல் நடைபெற்ற நவராத்திரிக்கலை விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்புரை ஆற்றிய மறுநாள் காலை பல குழந்தைகளுக்கு இலண்டன் 'சிவயோகம்' மண்டபத்தில் ஏடு தொடுக்கும்

வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இலண்டனில் என்னைப் பல பேருக்கும் அறிமுகம் செய்த சிவானந்தஜோதி அவர்களும், அன்பர் சீலனும் என்னை விமான நிலையம் அழைத்துச் சென்றனர். அன்று மாலையே 'அமெரிக்கன் எயார்லென்ஸ்' விமானத்தில் அமெரிக்காவிற்குப் புறப்பட்டேன். இலண்டன் 'த்ரோ' விமான நிலையத்தில் விமானம் ஏறுவதற்குச் சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு மீண்டும் மீண்டும் என்னையும் சில பயணிகளையும் சோதனை செய்தே பயணத்தைத் தொடர அனுமதித்தனர். ஆறு மணித்தியாலத்தில் நானுறு பிரயாணி களைச் சுமந்து சென்ற மிகப்பெரிய விமானம் அமெரிக்க புளோரிடா மியாமி சர்வதேச விமான நிலையத்தைச் சென்றடைந்தது. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற, உல்லாசப் பிரயாணிகள் அதிகம் கூடுகின்ற மியாமி விமான நிலையத்தில் ஒரே நேரத்தில் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட விமானங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்களை அடுக்கி வைத்தது போல் நிரை நிரையாக நின்ற காட்சி, செல்வந்த நாடு என்பதன் முதலடையாளமாக என் கண்ணில் தென்பட்டது. ஒரே காலப்பகுதியில் ஒவ்வொரு திசை களாலும் விமானம் புறப்படுவதும், விமானங்கள் தரையிறங்குவதும் 'ஆ.... இதென்ன அதிசயம்' என வியக்க வைத்தது. மியாமி விமான நிலையத்தில் சோதனை வரிசையில் நின்ற போது விமான நிலைய சோதனையாளர் இருவர் என்னை அழைத்து முதன் முதலாக அமெரிக்காவுக்கு வரும் பயணிகளுக்கான விசாரணைப் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். செல்லும் வழியில் ஒரு நாயைச் சங்கிலியில் பினைத்தவாறு ஒருவர் என்னருகே வந்தார். நாய் என்னையும் பயணப் பைகளையும் மோப்பம் பிடித்த வண்ணம் சுற்றி வந்தது. நான் மிகவும் திகைப்படைந்து விட்டேன்.

பலநாடுகளுக்குச் சென்ற பய அனுபவம் எனக்கிருந்த போதும் இச்சோதனை முறை மிகுந்த ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. நாய் மூலமான சோதனை முடிந்தபின் தனியான அறைக்கு அழைத்துச் சென்று எனது வேட்டி நஷ்டன்ஸ் போன்றவற்றை உடற்சோதனைக்காக இலகு படுத்தி சோதனைகளைத் தொடர்ந்தனர். அதன் பின்பு வேறோர் இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று சில வினாக்களை தொடர்ந்தனர். இறுதியில் சமயப் பேச்சாளர் என்பதை என்னிடமிருந்த ஆல்பத்தைப் பார்த்து, ஏற்று நாட்டுக்குள் செல்ல அனுமதி வழங்கினர். அமெரிக்க தேசம் செல்வச் செழிப்பால், அறிவாற்றலால் சிறந்து நின்ற போதும் இன்று அந்நாட்டில் எவ்வேளையும் ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் நிறைந்திருப்பதை சாதாரண பயணியாகிய என்னைச் சோதனை செய்த முறை விளங்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்தது. 2001ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 11ஆம் திங்டி அந்நாட்டில் ஏற்பட்ட திங்கள் விமானத் தாக்குதலோடு அந்நாட்டு பாதுகாப்பு நடைமுறைகளில் தற்போது கடும் போக்கு நிலவுவதை என்னிகளனவரும் உணர்ந்து கொள்வார். ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள அச்சத்தின் விளைவால் மனிதன் மனிதனை ஏற்றுக் கொள்வதில் ஐந்தறிவுப் பிராணியான நாயின் அனுமதி யுடனேயே நடப்பது வியப்புக்குரியது. விண்வெளிக்கு மனிதன் செல்வதற்கு முன்பு நாயை முதலில் அனுப்பிப் பரிசோதித்த மனிதன், இன்று மனிதனை ஏற்றுக்கொள் வதற்கு நாயின் உதவியை நாடுகிறான். எங்கள் மண்ணிலும் கண்ணி வெடிகளை கண்டுபிடிப்பதற்கு நாய்களையே வெடியகற்றும் நிபுணர்கள் பயன்படுத்துவதைக் காண வாம். மேலை நாட்டவர்கள் காவல் கடமைகளுக்கு

நாய்களை பயன்படுத்துவது சர்வசாதாரணம். எனினும் சைவ சமயத்தவர்கள் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவன் காவல் தெய்வமான வைரவர் உருப்பெற்ற போது அவர்குகே நாயையும் கொண்டு விளங்குவதாக ஆதிமுதல் வணங்கியதில் எவ்வளவு அர்த்தமுண்டு. சிந்தித்தால் எம் சமய காரணகாரிய உண்மைகள் அர்த்த புஷ்டியடையவை என்பது தெளிவாகிறது. மியாமி விமான நிலையத்துக்கு மீண்டும் உங்களை அழைக்கிறேன். என்னை வரவேற்பதற் காக அந்நாட்டுக்கு அழைத்த புளோரிடா தமிழ்ச்சங்கப் பிரமுகர்கள் திரு. பாலசுப்பிரமணியம், திரு. தேவராசா ஆகியோர் நீண்ட நேரமாக காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் விமானம் தரையிறங்கியும் நான் இன்னும் வரவில்லையே என்று ஏக்கத்தோடு பயணிகள் வெளியேறும் பகுதியில் ஆவலாக நின்றனர். நான் வெளியே வந்த போது அளவற்ற ஆனந்தத்தில் என்னை அரவணைத்தனர். விமான நிலையத்துள் நடந்தவற்றைக் கேட்டு கவலையடைந்த போதும் தம் அழைப்பின் பயனை வெற்றிகரமாக அடையவாய்ப்பை இறைவன் அளித்தாகக் கூறி மகிழ்வடைந்தனர். இடது பக்க ஓட்ட முறையை உடைய அமெரிக்க நாட்டில் மிகப்பெரிய கார்களை எல்லோரும் பயன்படுத்துவதை வெளியே வந்த யான் கண்டு கொண்டேன். அன்பர் பாலா அவர்கள் தனது வாகனத்தில் என்னை ஏற்றி வேகமாகச் செலுத்திய வண்ணம் இன்னும் இரு மணி நேரத்தில் உங்களை நாம் அழைத்த விஜயதசமி கலைவிழா ஆரம்பமாகவுள்ளது. நாம் விரைவாகச் சென்று உணவருந்தி மாலை ஆறு மணிக்கு புளோரிடா சிவா விஷ்ணு திருக்கோவில் மண்டபத்தை அடைய வேண்டும் எனக் கூறினார். இங்கிலாந்தில் தொடர் உரையாற்றிய களை, காலையில் உட்கார்ந்திருந்து தொடர்ச்சியாக ஏடு தொடக்கிய களை,

விமானப் பயணக்களை, விமான நிலைய சோதனைக் களை எல்லாம் என்னை வருத்திய போதும் திரு. பாலா, திரு. தேவராஜா, சங்கப் பிரதிநிதிகளின் உபசரிப்பும் அவர்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமும் என்னை உற்சாகப்படுத்தியது. கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பொறியியலாளர் தேவராசா 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அமெரிக்காவில் வசித்து வருகிறார். மிகப் பிரமாண்டமான அவரது வீட்டு முகப்பே சைவப் பாரம்பரியத்தோடு அமைந்திருந்தது. அவரது மனைவி ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் கற்று பேராதனை மருத்துவப் பீடத்தில் கற்கும் போது திரு. தேவராசாவின் கரம் பற்றியதாக தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டார். அவரின் இரு பிள்ளைகளும் இருகரம் கூப்பி தமிழில் வணக்கம் தெரிவித்தமை உள்ளத்துக்குப் பேருவகையாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து நாற்சார் வீட்டு அமைப்பில் நடுவில் முற்றம் உடைய அவ்வீட்டில் அழகான ப'சையறை, அப்பு'சை யறையில் மிகப்பெரிய செப்பு நடராசர் விக்கிரகம் முதல் பலதெய்வ உருவங்கள் காணப்பட்டன. வீட்டில் விஜயதசமி கால கொலுவும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. உண்மையிலே அக்காட்சிகள் யாழ்ப்பாணத்து வீடுகளில் இன்று காணமுடியாத காட்சிகளாக அமைந்துள்ளன. அவர்கள் வீட்டுப் பூந்தோட்டத்தில் நிறையைப் பூ மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கிய வண்ணம் இருப்பதனால் விசேட நாட்களில் தாழும் பிள்ளைகளும் மாலை கட்டி கோயிலுக்குக் கொடுப்பதாகக் கூறினர். விரைவாக விழா நடைபெறும் புளோரிடா சிவா விஷ்ணு திருக்கோவிலை நோக்கி அன்பர் பாலா அவர்கள் வாகனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கினார். சில மணி நேரத்தில் ஆலய முன்றலை அடைந்தோம்.

சிவா விஷ்ணு திருக்கோவிலின் அழகுத் தோற்றம் என்னைக் கவர்ந்தது. இரண்டு வாயிற் கோபுரங்கள் இரு கருவறையமைப்பில் சிவன் கோயிலையும் விஷ்ணு கோயிலையும் இலங்கைத் தமிழர்களும் இந்தியத் தமிழர்களும் கட்டியெழுப்பிய உன்னத்தைக் கண்டு மெய் சிலிர்த்தது. இரு வழிப்பாதையை உடைய அழகான புற்றரைகள், செழிப்பு மிக்க நந்தவனம் இவற்றுக்கு நடுவே இப்புனிதமான திருக்கோவிலை திட்டமிட்ட முறையில் அமைத்துப் பேணி வருகின்றனர். ஆலயத்தின் உட்பிரகாரத்தில் விநாயகர் அம்பாள் மகாலக்கஷ்மி, ஐயப்பன், நவக்கிரகங்கள், சூரியன், வைரவர் எனப் பல பரிவாரக் கோயில்களை அழகாக அமைத்துள்ளனர். இருகோயில் வாசல்களிலும் கொடித் தம்பங்கள் செம்பில் தங்க மூலாம் பூசப்பட்ட முறையில் அமைத்துள்ளனர். இந்திய சிவாச்சாரியார்கள் நாமம் தீட்டியவர்களாகவும், சிவ சின்னம் அணிந்தவர்களாகவும் என்னை வரவேற்றுக் காளாஞ்சி வழங்கி விழா மண்டபத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். ஐம்பத்தொரு ஈழத்தமிழக் குடும்பங்கள் புளோரிடாவில் வாழ்கின்றன. அன்றைய விழாவில் பெரும்பாலான ஈழத்தமிழ் குடும்பங்கள், இந்தியத் தமிழக் குடும்பங்கள் கலந்து கொண்டு விழா மண்டபத்தை நிரப்பினர்.

‘எங்கும் எதிலும் சக்தியடா’ என்ற தலைப்பில் எனது ஒருமணி நேர உரை நடைபெற்றது. மிக ஆர்வமாக கேட்ட சபையினர் பெருங் கௌரவங்கள் செய்தனர். புளோரிடா தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்தார்.

விழாவில் கலந்துகொண்ட ஈழத்தமிழ்க் குடும்பங்கள் தம்மை அறிமுகம் செய்து ஈழத்தின் இன்றைய நிலை பற்றி வினாக்களைத் தொடுத்தனர். பின்னர் எல்லோரும் ஒன்று கூடி விருந்துபசாரம் செய்து வழியனுப்பினர். மறுநாள் புளோரிடா பல்கலைக்கழக தமிழ் விரிவுரையாளர் சந்திப்பு ஒன்றை திரு பாலா அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அவ்வேற்பாட்டில் இந்தியாவைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள், இலங்கையைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் சண்டிலிப்பாயைச் சேர்ந்த அறிஞர் வீட்டில் ஒன்றுகூடினர். அங்கு சைவ சித்தாந்தம் பற்றியும் ஈழத்தில் காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகள் பற்றியும் எனதுரை இடம்பெற்றது. சுற்றியிருந்த அறிஞர்கள் என்னிடம் வினாக்களைத் தொடுத்த வண்ண மிருந்தனர். நள்ளிரவு 12 மணி வரை இந்நிகழ்ச்சி தொடர்ந்த வண்ணமிருந்தது. 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்' எனும் நூல் எழுதிய பண்டிதர் கந்தையா அவர்களின் மைந்தன் பொறியியலாளர் சிவகுமார் இல்லத்தில் தங்கி, மீண்டும் திரு. பாலா வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். பாலா என செல்ல மாக அழைக்கப்படும் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் வித்துவான் ஆறுமுகம், திரு.வ. பொன்னம்பலம் போன்றோரின் தமிழ்ப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர். இயல்பாகவே தமிழ் மீதும் ஈழத் தமிழரின் விடுதலை மீதும் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர். ஈழத்தமிழர் பற்றிய அவரது வீடியோ நாடாக்கள், நூல்கள் புகைப்படங்கள் என்பவற்றை இரு நாட்களாக அநு பவிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அமெரிக்காவில் வாழும் எனது சமகால யாழ் இந்துக்கல்லூரி நண்பர்கள் யான் வந்த சேதி அறிந்து தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்ட வண்ணமிருந்தனர். மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தில் புளோரிடாவில்

நின்ற வேளை ஓர் அதிர்ச்சித் தகவல் என் காதை எட்டியது. இனுவிலைச் சேர்ந்த திரு. கனகநாயகம் எனும் பிரியமுள்ள அன்பர் கன்டாவில் உள்ள எனது நண்பர் அருட்சோதி அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவரூடாக நான் தங்கி யிருக்கும் தொலைபேசியில் அதிர்ச்சித் தகவல் அறிவித்தார். யான் என்றும் மதிக்கும் என் பிரியமுள்ள மகாவித்துவான் வீரமணி ஐயர் இறந்த செய்தி தான் அந்த அதிர்ச்சித் தகவல். உண்மையிலே யான் திடுக்குற்றேன். நம்ப முடியவில்லை. ஐயா அவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்த தொடர்பு யாழ் மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். யான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் நல்லை ஆதீனத்தில் எனது தலைமையில் நடந்த அரங்கேற்றத்தில் ஆசியுரை ஆற்றி யிருந்தார். மறுநாள் யான் பயணம் புறப்படுவது அறிந்து மேடையிலேயே கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு செல்லக் குரவில் 'கண்ணா முருகா கவனமாப் போய்வாடா' என விடை தந்தார். அவர் பற்றிய சேது கேட்டது முதல் யான் மிகவும் குழம்பிப் போய்விட்டேன். அன்பர் பாலா அவர்கள் என்னைத் தேற்றினார். வீரமணி ஐயாவின் பல விழாக்களுக்கு தலைமை தாங்கிய யான் அவரின் இறுதி விழாவுக்கு இல்லாத போன்றை என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத துயரைத் தந்த வண்ணமுள்ளது. கன்டா இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் உள்ள தமிழ் வாணொலிகள், தொலைபேசி ஊடாக எனது இரங்கல் உரைகளை ஒவிபரப்புச் செய்தனர். கன்டாவில் உள்ள இனுவில் திருவு'ர் ஒன்றிய மக்கள் இரு வாரத்தில் 'வீரமணி ஐயா நினைவஞ்சலிக் கூட்டம்' நடாத்த நாட்குறித்து அந்நாளில் நீங்கள் உரையாற்ற வேண்டும் என தொடர்பு கொண்ட வண்ணமிருந்தனர். புளோரிடாவில் வசிக்கும்

பெண்மணி சியாமளா என்பவர் பற்றி அன்பர் பாலாவும் அவர் மனைவியும் குறிப்பிட்டு அவர்களை சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். தென் மராட்சியைச் சேர்ந்த சியாமளா திருமணமாகி ஆறுமாதத்தில் அமெரிக்காவில் ஒரு கோர விபத்தை சந்தித்தவர். அவ்விபத்தின் விளைவாக அவரது உடம்பின் பகுதிகள் செயலிழந்த நிலையில் உள்ளன. சில்லுப் புட்டிய கதிரையில் சிரித்த முகத்துடன் கை கூப்பி வரவேற்க எத்தனித்த போதும் அவரால் முடியவில்லை. என்னைப் பற்றியும் எனது உரைகள் பற்றியும் அறிந்திருந்த அவர் தன் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கியதும் கண்ணீர் வந்தது. வாழவேண்டிய வயதில் சியாமளா அவர்களை செயலிழக்கச் செய்திருக்கிறான் இறைவன். அவரது விதியை எண்ணி அவரை அறிந்தோர் கவலைப்படுவர். சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் சிறந்த பெறுபேறு பெற்ற இவர் தன்வாழ்வில் நேர்ந்த அனர்த் தங்களைச் சொல்லி ‘என் வாழ்வில் ஏதாவது நன்மை செய்ய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து இன்னும் வாழ்கிறேன்’ என்றார். அமெரிக்க அரசு இவருக்கு விபத்து நட்ட ஈடாக பெருந்தொகை பணத்தை வழங்கியது. பெரிய மாளிகை போன்ற வீடு கட்டி தன் தாயாருடன் வாழும் இவரைப் பராமரிக்க இரண்டு தாதியர் தொடர்ந்து பணியாற்றுவர். நீச்சல் தடாகம் முதல் அழகிய பங்களாவுமுடைய இவரின் இல்லத்தில் பூசை அறை மிக மிகப் பிராண்டமாக உள்ளது. அவ்வீட்டில் எலிவேற்றர் (லிப்ற) வசதிகள் உண்டு. அவர் மிகவும் சிரமத்துக்கு மத்தியில் தன் வாழ்நாளை ஆத்மீக சிந்தனையோடு கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவரது உணவை தாதிகளே ஊட்ட வேண்டிய அளவுக்கு உடலுறுப் புக்கள் பாதிப்புற்றுள்ளன. எனினும் அவரின் பரந்த

சிந்தனை, கருணை உள்ளம் என்பவற்றை அவரோடு உரையாடும்போது கண்டுகொண்டேன். தனக்குக் கிடைத்த பெருநிதியில் சுமார் 50 இலட்சம் இலங்கை ரூபாவை போரினால் அவயவங்களை இழந்த பெண்களுக்கான புனர்வாழ்வகத்தை நிர்மாணிப்பதற்கு தான் உதவியதாகச் சொல்லி அப்பெண்மணிகளின் வாழ்வை எண்ணி இவர் கண்ணீர் விட்ட காட்சியைக் கண்டு நான் திகைத்தேன். சியாமளாவின் வீட்டில் அன்று பகல் பொழுதைக் கழித்த யான் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதைவிட வேறு வழி தெரியவில்லை. தனது காசோலைப் புத்தகத்தில் மிகக் கஷ்டப்பட்டு தாதிகளின் உதவியோடு கையொப்பமிட்டு மிகுதியை நீங்களே நிரப்பி ஆயிரம் டொலர் பணம் மாற்றி எடுத்து உங்கள் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்துங்கள் என்கூறி அவர் காசோலையை கையளித்த போது உள்ளம் பெரும் தர்மசங்கடத்துக்குள்ளானது. சகோதரி சியாமளா அவர்களிடம் விடைபெறுகின்றபோது உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர் தந்த பதில் “ஐயா நேரம் கிடைக்கும் போது தொலைபேசியில் ஓரிரு ஆறுதல் வார்த்தை சொன்னால் அதுவே போதும் உங்கள் ஆத்மீகம் கலந்த வார்த்தை எனக்கு ஆறுதல் தரும் உங்கள் ஆத்மீக உரை உள்ள ஒலி ஒளி நாடாக்களை பாலா அண்ணன் போன்றோர் தந்தனர். அவற்றைப் பலநாள் கேட்ட யான், நேரே சந்திப்பேன் என நினைக்கவேயில்லை என விடை தந்தார்கள்.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற, சுற்றுலா பயணிகள் மிகவும் கவரும் மியாமி கடற்கரைக்கு திரு. தேவராஜா என்னை அழைத்துச் சென்றார். உலகில் மிகப் பெரிய பல்கலைக்

கழகங்களில் ஒன்றான மியாமி பல்கலைக் கழகத்தைக் காணும் வாய்ப்புப் பெற்ற யான் திகைத்துப் போனேன். 40,000 மாணவர்கள் கற்கும் மியாமி பல்கலைக்கழகம் மிக, நீண்ட உயர்ந்த மட்ட மாளிகைகளோடு காட்சி தந்தது. அதற்கப்பால் சுமார் 15 கி.மீ அளவுக்கு பெருந்தெரு நெடு கலும் சர்வதேச நட்சத்திர ஹோட்டல்கள் காட்சியளித்தன. லட்சக்கணக்கானோர் கூடும் கடற்கரையை அடைந்த போது “இன்று ஏதாவது விழாவா” என வினவினேன். திரு. தேவா அவர்கள் வருடம் முழுதும் இந்நிலைதான் என அதன் சிறப்பைக் கூறினார். மிகச் செல்வமுடைய அமெரிக்க மக்கள் வெப்பம், கடும் குளிர் காலத்திலும் மியாமி கடற்கரை குழலில் தங்குவது வழக்கமாகிவிட்ட பண்பாடாகும். பல்கலை மாணவர் முதல், இளைஞர், யுவதிகள் புளோரிடா கடற்கரையில் தங்களை மறந்த நிலையில், அந்நாட்டு கலாச்சாரத்தை அறியாதோருக்கு கூச்சத்தைத் தரும் வகையில் உள்ள அவர்களது கோலம் விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது. படகுகளை வாடகைக்கு எடுத்து அதிலேறி சாகசம் செய்யும் இரு பாலாரினதும் வேடிக்கைகளை பார்க்க பகலிலும் இரவிலும் பொழுது தெரியாது மியாமி கடற்கரை தனியுலகமாக உள்ளமையைக் கண்டு கொண்டேன். புளோரிடாவில் உள்ள பூங்காவில் புளோரிடா மக்கள் எனக்கோர் பிரிவுபசார வைபவத்தை நடாத்தி என்னை வழியனுப்பினர். ஒரு வாரம் புளோரிடாவில் மிகவேகமாக பலவற்றை பார்வையிட்டேன். மறுநாள் சிக்காக்கோ மாநிலம் செல்வதற்கிடையில் பாலா அவர்களின் அருமைச் சகோதரி, பிரபலமான வைத்திய நிபுணர் மட்டுவில்

கனகசபை தேவகாந்தன் அவர்களது அழைப்பையேற்று புளோரிடாவின் வட பகுதிக்கு திரு பாலா அவர்களுடன் 6 மணி நேர பிரயாணம் செய்து சென்றடைந்தேன். மிகச் செல்வந்தரான வைத்திய கலாநிதியின் வீடு பெரிய மாளிகையாக காட்சி அளித்தது. யாழ்ப்பாணத்து முருங்கை மரம் முதல் நாவல் மரம் வரை இவரது அகன்ற வளவுள் இருக்கக் கண்டேன். கடற்கரை அருகே கட்டப்பட்ட இவரின் பிரமாண்டமான வீட்டில் இருந்து தனித்துவமான ஒரு பாலப்பாதை கடலுக்குள் போடப்பட்டு சிறிய விருந்துபசார கூடம் கடலில் மிதக்கும் வகையில் கட்டப் பட்டுள்ளது. இரவு வேளையில் கடலின் மீதிருந்து இயற்கையை ரசித்து ஓய்வெடுப்பதற்காக மிதக்கும் அறையில் இரு சாய்மனைக் கதிரைகள் இருந்தன. அப்பெரு மாடிவீட்டில் பாலா அவர்களின் பெற்றோர் கிருஷ்ணர் தம்பதிகள் மிகவும் ஆர்வமாக கந்தரோடை புதினங்களை விசாரித்தனர். அவர்களது இல்லத்தில் தங்கி நின்றபோது உலகப் பிரசித்தி பெற்ற விஞ்ஞானி தோமஸ் அல்வா எடிசன் அவர்களது இல்லம் நூதனசாலையாகப், பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற சேதியைக் குறிப்பிட்ட பாலா அவர்களின் சகோதரி அங்கும் எம்மை அழைத்துச் சென்றார். இயற்கை அழகு மிக்க மரங்கள் நிறைந்த பெருவளவில் நூற்றாண்டுப் பழமை மிக்க எடிசனுடைய அழகான வீட்டை பார்வையிடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்பெருமகனார் பாவித்த நீர்க்குவளை தொடக்கம் அவர்களுடுபிடித்த கருவிகள், அவரது வீட்டில் அவரால் பயன் படுத்தப்பட்ட ஆய்வுகூடம், அவரது கருவிப் பட்டறை அனைத்தையும் அங்கு பணியாற்றும் உத்தியோகத்தவர்

களின் உதவியுடன் பார்வையிட்டேன். இவ்வுலகுக்குப் பெரிய விஞ்ஞானி எத்தனை கண்டுபிடிப்புக்களை கொடுத்துவிட்டு அழியாப்புகழுடன் அவர் உயிர் பிரிந்தது என்பதை அவரது இல்லத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள விவரணச் சித்திரக் காட்சி அறையில் காட்டப்பட்ட திரைச் சித்திரம் விளக்கியது. அவரது கண்டுபிடிப்புக்கள், அவரது கையால் செய்யப்பட்ட கிராமபோன், மின்குமிழ், தொலைபேசி போன்ற பொருட்கள் மிகக் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்படு கின்றன. அவர் பாவித்துத் தேய்ந்து போன செருப்புக்கள் தொடக்கம் பயன்படுத்திய உபகரணங்கள் அனைத்தும் அவர் வைத்த ஒழுங்கிலேயே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவரது மோட்டார் வண்டியை பார்த்த போது மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அவ்வண்டி இன்னும் இயங்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளது என்பதை அதை இயக்கிக் காட்டினர். அவரது எழுத்து வடிவங்கள், அவருக்கு புகழ் பூத்தவர்களால் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள், அரும்பொருட்களைக் கண்டு அதிசயித்துப் போனேன். எங்கள் நாட்டில் நூதனப் பொருட்களை அறிஞர்களின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் அரும்பொருட்களை பேணும் பாரம்பரியம் இன்றுவரை வளரவில்லை. ஆனால் மேலை நாட்டவர் இவ்விடயத்தில் எத்தனை தூரம் அக்கறை எடுத்துள்ளனர் என்பதை நினைக்கும்போது நாம் அவற்றைப் பேணாத தவறு உறுத்துகிறது.

மேலும் புளோரிடாவில் உள்ள டிஸ்னி லாண்ட் நிலையத்தையும் ஒருநாள் முழுவதும் சுற்றிப் பார்வையிட்டு அமெரிக்க நாட்டு சாகச ஆற்றல்களைக் காணும் சந்தர்ப்பத்தை அன்பர் பாலா எனக் களித்தார்.

சிக்காக்கோ மாநிலப் பயணம்

இந்துக்களின் வாழ்வில் சிக்காக்கோ என்ற அமெரிக்க மாநிலம் பெரிதும் நினைவு கூரப்படுவதை யாவரும் அறிவர். சுவாமி விவேகானந்தரை உலகறிய வைத்தது சிக்காக்கோ உலக ஆன்மீக மாநாடு. வரலாறு கண்ட இப் பெருமாநிலத்தில் சிக்காக்கோ தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி அமெரிக்கா வாழ் தமிழர்களிடையே முத்தமிழ் உணர்வையும் தாயகம் பற்றிய உணர்வையும் விழிப்புறச் செய்து கொண்டிருப்பவர் திரு சி.எஸ். பாஸ்கரன் அவர்கள். இவர் இனுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர். இனுவையூர் பாஸ்கர் என்ற பேரில் பல சிறுகதைகளையும் வாணோலி நாடகங்களையும் எழுபதுகளில் எழுதியவர். கலகலப்பு, குயில் என்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். இவரது குயில் சஞ்சிகையிலேயே கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களது முதலாவது சிறுகதை பிரசரமாகியது. புவியியல் பேராசிரியர் செ. மனோகரன் அவர்களது உடன்பிறந்த சகோரராகிய இவர், தொழினுட்ப முகாமைத்துவத்துறையில் பட்டம் பெற்று சிக்காக்கோவில் உயர்பதவி வகித்து வருகின்றார். இவர் எனது உறவினர். எனது அயலவர். எனது சகோதரன் குகழுர்த்தியின் உற்ற தோழன். என்னை முதன் முதல் அமெரிக்கா வரும்படி அழைப்பு விடுத்தவரும் இவரே. இவர் அழைத்த காலத்தில் வேறு நிகழ்ச்சிகள் இருந்த காரணத்தால் செல்ல முடியவில்லை. எனினும் புளோரிடாவுக்கு வருகை தந்த என்னை சிகாகோவுக்கும் எப்படியாவது அழைக்க வேண்டும் எனப் பெருமுயற்சி எடுத்தார். தொலைநகல் மூலம் புளோடா

விலிருந்து சிக்காக்கோவுக்கான விமானச் சிட்டை அனுப்பினார். புளோரிடாவிலிருந்து சிக்காக்கோ மிக நீண்ட தூரம். சுமார் ஆயிரம் கிலோமீற்றர் தூரம் இருக்கலாம். இரண்டு விமானங்கள் மாறிச் செல்ல வேண்டும் என்பதை அறிந்தேன். அவ்வொழுங்கில் புளோரிடா அன்பர்களிடம் விடை பெற்று, மியாமி விமான நிலையத்திலிருந்து மில்வாக்கி எனும் சர்வதேச விமான நிலையம் நோக்கி எனது பயணம் தொடர்ந்தது. அமெரிக்கன் எயர்லைன் என்ற மிகப் பெரிய விமானத்தில் இரட்டை அடுக்கு இருக்கை அமைப்பைக் கண்ட போது பழைய நினைவு வந்தது. முன்பு யாழ்ப்பாணத்தில் டபிள் டெக்கர் (இரட்டை அடுக்கு) பஸ்வண்டியில் பாடசாலை போய் வந்த நாட்களை மீள நினைக்கும் வாய்ப்பு வந்தது. மில்வாக்கி விமான நிலையத்தை அடைந்ததும் மீண்டும் பிறிதொரு விமானம் சிக்காக்கோ சர்வதேச விமான நிலையத்தை நோக்கி பயண ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. மில்வாக்கி விமான நிலையம் மிகப் பிரம் மாண்டமான நவீன அமைப்பைக் கொண்டது. 172 விமான இறங்கு தளங்கள் அங்கு உண்டு. 102வது வாயில் இலக்கம் கொண்ட பாதையூடாக அடுத்த விமானத்தில் ஏற வேண்டும். நான் மிகவும் திக்குமுக்காடி விட்டேன். காரணம் என்னவெனின் நடை பாதைகளுடாக எனது பயண வழிக்குச் செல்ல முயன்றேன். சுமார் 50 நிமிடம் வரை தேடிக் களைத்தேன். பின்னர் விமான நிலைய தகவல் அறையை அடைந்து (Information Office) எனது பயண விபரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது அவர்கள் 'எமது விமானம் உமது வருகையை எதிர்பார்த்து இரண்டு தடவைகள் ஒலிபெருக்கியில் அழைத்துள்ளார்கள். உமது

விமானத்தை சென்றடைவதற்கான பாதை நிலத்துக்குக் கீழான சுரங்கப் பாதை' எனக் கூறி அங்கு கடமையாற்றும் பெண்மணி என்னை விமானம் வரை கொண்டு போய் கடைசி நிமிடம் வரை காத்திருந்த விமான அலுவலர் களிடம் ஒப்படைத்தார். இதுவும் என் பயணவாழ்வில் கிடைத்த புதிய அனுபவம். சிக்காக்கோ விமான நிலையத்தில் பாஸ்கரன் தம்பதிகள் மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றுச் சென்றார்கள். அன்று மாலையே சிக்காக்கோ தமிழ்ச் சங்கத்தின் கலைவிழாவில் எனது சிறப்புரை இடம்பெற்றது. 'நல்லதோர் வீணை செய்து' என்ற தலைப்பில் தலைவர் பாஸ்கரன் தலைமையில் எனது உரை இடம்பெற்றது. இந்தியத் தமிழரும் இலங்கைத் தமிழரும் இணைந்து சிக்காக்கோவில் மாபெரும் கலை விழாவை நடாத்தினர். தேவாரம், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, மாவீரர் நினைவுப் பாடல் என்ற ஒழுங்கில் ஆரம்பமான கலைவிழா நடனம், கவியரங்கம், நாடகம், பட்டிமன்றம் என நள்ளிரவு 12.30 வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. தமிழர் பாரம்பரியச் சிற்றுண்டிகள் அனைவருக்கும் பரிமாறப்பட்டன. அமெரிக்காவில் இருக்கும் நினைவே வரவில்லை. அந்த அளவுக்கு அழகு தமிழ் மழையாகப் பொழிந்தது. மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், பேராசிரியர்கள் என்று ஈழத்தவர்கள் பலர் அன்று மேடையில் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினர். இவ்வேளை என்னையும் அறியாமல் ஒரு பொறாமையும் எனக்குள் ஏற்பட்டது. இவ்வொவு ஆற்றல் மிகக் கல்விமான்களும் எம் தாயகத்தில் பணி செய்தால்..... என்ற டூதங்கம். பாஸ்கரன் அவர்கள் சிக்காக்கோவில் நிற்கும் 5 நாட்களும் நான் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சி நேர அட்டவணையை பிரதியாக

என்னிடம் சமர்ப்பித்தார். அவ்வொழுங்கில் மறுதாள் காலை 9 மணிக்கு சிக்காக்கோ 'அரஹர ரெம்பிள்' மண்டபத்தில் சிறப்புரை என விளக்கினார். 'அரஹர' என்பது சிக்காக்கோவில் ஒரு ஊரைக் குறிக்கின்றது. அங்கு கோபுரத் தோடு மூன்று அடுக்கு அமைப்பில் சிக்காக்கோவில் வாழும் இந்திய இலங்கை இந்துக்கள் சேர்ந்து பிரம்மாண்டமான கோயிலைக் கட்டியுள்ளனர். அவ்வாலயத்தில் மூன்று கருவறை கோயில். ஆலயத்தின் இரண்டாவது அடுக்கில் ஒரு மண்டபம். ஜயப்ப பக்தர்களுக்காக பஜனை மண்டபமாக உள்ளது. மற்றொரு மண்டபம் மேல் மருவத்தார் ஆதிபராசக்தியின் பஜனை மண்டபமாகவும், மூன்றாவது மண்டபம் சத்திய சாயி பிரார்த்தனை மண்டபமாகவும் அமைந்துள்ளது. மேலும் ஒரு மாடியில் திருமணமண்டபம் இந்திய வடநாட்டு உணவு விற்பனை நிலையம், தென்னாட்டு உணவு விற்பனை நிலையம் (சுத்த சைவ உணவு மட்டும்) அமைந்துள்ளது. இவற்றை விட பக்கமண்டபங்களில் வேத பாராயண வகுப்பு, இசை நடன வகுப்பு, பல்வேறு மொழிகளில் கற்பிக்கப்பட்டது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஜந்நாறுக்கு மேற்பட்ட கார்வண்டிகள் ஆலயத்தை சூழவுள்ள வாகன தரிப்பீடங்களில் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு தரித்து நிற்கும். இங்கு இவ்வாலயத்தில் எனது இரண்டு உரைகள் ஒரே நேரத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. உண்மையிலேயே அமெரிக்காவில் வாழும் இந்துக்கள் ஆத்மீகத்துக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் பிரார்த்தனைகள் விளக்கின. இந்தியாவைச் சேர்ந்த திரு. நாராயணன் என்பவரின் தலைமையில் எனது உரை இடம் பெற்றது. பல அன்பர்கள் நிகழ்ச்சி முடிவில்

மகிழ்ச்சியோடு தம்மை அறிமுகம் செய்து தமது இருப் பிடங்களுக்கு அழைத்தனர். எனது நேர அட்டவணை பற்றி எடுத்துரைத்து அழைப்பை ஏற்க முடியாத சூழ்நிலையை விளக்கினேன். சிக்காக்கோ பயண ஏற்பாடு ஆரம்பமான நேரம் முதல் எனது உள்ளத்தில் எழுந்த ஆவல் சவாமி விவேகானந்தர் உரையாற்றிய சிக்காக்கோ மாநாட்டு மண்டபத்தைப் பார்வையிட வேண்டும் என்பதே. சிக்காக்கோ வந்து சேர்ந்த மூன்றாவது நாள் பாஸ்கரன் தம்பதிகளின் இருப்பிடத்திலிருந்து மிக நீண்ட தூரத்தி ஹுள்ள மிக நெருக்கமான நகர்ப்பகுதியிலுள்ள அம் மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். நான்கு வாகனங்கள் ஒரே சமயம் போகக் கூடிய பெருந்தெரு வழியாக அதி காலை 5 மணிக்கு தொடங்கிய எங்கள் பயணம், தொடர்ந்து சிக்காக்கோ நகருக்குள்ளே செல்வதற்கு 5 மணி நேரம் எடுத்தது. மேலும் பிரதான நகரை அணுகுவதற்கு புதிய நிலக்கீழ்ப்பாதையில் செல்ல கூடுதலான பாதைக்கட்டணம் செலுத்தினால் நெருக்கடியின்றி பயணிக்கலாம் என்பதால் கட்டண வழிப் பாதையால் தன் வாகனத்தை திருப்பி உரிய இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

சவாமி விவேகானந்தர் உரையாற்றிய அப்பிரமாண்ட மான மண்டபத்தில் காலடி எடுத்து வைக்கும் போது நிலத்தைத் தொட்டு வணங்கினேன். தற்போது அந்த மண்டபம் (சிக்காக்கோ ஆர்ட் கலறி) சிக்காக்கோ நுண்களைக் கூடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அங்கு பணி செய்யும் அலுவலர்களிடம் பாஸ்கரன் சவாமி விவேகானந்தர் நின்று உரையாற்றி இடத்தைக் காட்டுமாறு வேண்டினார். உடனே ஓர் அலுவலர் இன்முகத்துடன்

எம்மை வரவேற்று எனது வேட்டி, நஷனல் உடையை இரசித்து, என்னை விசாரித்து விவேகானந்தர் உரையாற்றிய மண்டபத்தின் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு ஒரு செப்புத் தகட்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் இவ்விடத்தில் நின்று உரையாற்றினார் என பதிப்பித்துள்ள காட்சி புல்லரிக்க வைத்தது. அவ்விடத்தில் நின்று உணர்வு பூர்வமாக யான் பிரார்த்தனை செய்த போது திரு. பாஸ்கரன் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து 20 வருடங்களாக அமெரிக்கா வில் வாழும் யான் உங்கள் புண்ணியத்தால் இன்றுதான் இவ்விடத்தைத் தரிசிக்கக் கால அவகாசம், ஏன் ஆர்வம்கூட இதுவரை பிறக்கவில்லை என்று கண்கலங்கக் குறிப் பிட்டார். எமக்கு வழிகாட்டிய நுண்கலைக்கூட அலுவலர் இந்தப் பெரும் தெருவுக்கு சிக்காக்கோ மாநில அரசு சுவாமி விவேகானந்தர் தெரு (Swami Vivekanandhar Street) எனப் பெயர் வைத்துள்ளார்கள். சற்றுத்தாரம் நடந்து சென்றால் அதோ தெரியும் சந்தியில் அப்பெயர்ப் பலகையைக் காணலாம் எனத் தெரிவித்தார். உடனே நாம் அவ்விடம் சென்று வீதிப் பலகைக்கருகில் நின்று புகைப்படம் எடுத்து மகிழ்ந்தோம். சுவாமி விவேகானந்தரின் பெயரில் சிக்காக்கோவில் ஆச்சிரமம் இருப்பதை அறிந்த யான் அவ்விடத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என பாஸ்கரன் தம்பதி களை வேண்டிக்கொண்டேன். மறுப்பின்றி சம்மதித்த அவர்கள் 2 மணி நேரம் தேடி இடத்தைக் கண்டுபிடித்தனர். சிக்காக்கோ கடற்கரை அருகே கறுப்பின மக்கள் நிறைந்த பகுதியில் மிகப் பழைய கட்டிடத்தில் ஆச்சிரமம் இருப்பதை கண்டோம். அங்கு கழுத்தில் உருத்திராட்சம் தரித்த 3 ஆங்கில பெண் துறவிகள் வரவேற்றனர். அங்கு சுவாமி விவேகானந்தர் பாவித்த சில பொருட்களும்,

கூட்டுப்பிரார்த்தனை நிலையம், நூல் நிலையம், யோகாசன பயிற்சிக்கூடமும் இருந்தன. சுவாமி விவேகானந்தரின் நூல்கள் பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை விற்பனை செய்யும் கூடமும் காணப்பட்டது. அங்கு தமிழில் விவேகானந்தரது நூல்கள், விற்பனைக்கிருப்பது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஞாபகத்துக் கென சில படங்களையும், நூல்களையும் வாங்கினோம். யாழிப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சுற்கும் போது அங்குள்ள பிரதான மண்டபத்தில் நிகழ்வுகள் நடைபெறும் போதெல்லாம் விவேகானந்தர் நின்றுபேசிய மண்டபத்தில் பேசும் வாய்ப்பு பெற்றோம் என அறிஞர்கள் பெருமையாக சொல்வதை அனுபவித்தவன் யான். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுவாமி விவேகானந்தரின் யாழ் வருகை குறித்த நூற்றாண்டு விழாவில் இந்துக் கல்லூரியில் யான் பேசும் போது சுவாமி விவேகானந்தர் நின்றும் நடந்தும் பேசிய மண்டபத்தில் சிறியவனாகிய யானும் பேச வாய்ப்புப் பெற்றேன் என கூறிய வரிகளை எல்லாம் சிக்காக்கோவில் நின்றபோது விவேகானந்தர் உரையாற்றிய இடத்தில் நின்ற சுவரை, இருந்த இடத்தைத் தொட்டுத் தடவிய போது பெற்ற உணர்வு எனது உயிருள்ளவரை மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். சின்ன வயதில் சுவாமி விவேகானந்தர் பற்றிய பேச்சுப் போட்டியின் போது “சிக்காக்கோவில் கர்ஜித்த சிங்கம்” என எனது ஆசிரியர் தேவன் யாழிப்பாணம், பேச்சு ஏழுதித் தந்த பழைய நினைவுகளை நான் இரைமீட்டுக் கொண்டேன்.

ஆத்மீக வாழ்வு என்பது நாம் நினைப்பதை நாம் சிந்திப்பதை நாம் விரும்புவதை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் என்பது யான்பெற்ற அனுபவங்கள் எனக்கே

பாடமாகத் தந்தன. கிராமத்து ஆலயங்களில் 10, 15 பேர்முன் பேசத் தொடங்கிய யான் கண்டங்கள் கடந்து அமெரிக்க மண்ணில் உரையாற்றினேன் என்றால் எல்லாமே இறைவன் எனக்குத் தந்த இனிய சந்தர்ப்பம் என நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். என்னுடைய அறிவு மிக மிக சிறியது. என்னைவிட நூறு மடங்கு அறிவுடைய பெரியோர் இந்நாட்டில் வாழ்வது எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் இன்று இவ்வளவு தூரம் பெரியவர்களும், என்னை வழிகாட்டி யோரும் எனக்குத் தந்த அன்பும் ஆசீர்வாதமும் என்னை நெறிப்படுத்தியது என்ற உண்மையை நான் நன்றாக அறிய இலண்டன், கண்டா, ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வாழும் அன்பர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்னை அழைப்பது போல் அமெரிக்க அன்பர்கள் மீண்டும் அங்கு வருமாறு அழைத்த வண்ணம் உள்ளனர். நியூயார்க்கில் வாழும் என் பள்ளித் தோழர்கள் உதயசங்கர், சுகந்தராஜ், ரகுநந்தன், சிவரூபன் கூட்டாக விடுத்த அழைப்பை ஏற்று சிக்காக்கோவில் இருந்து அங்கு போக முடியாமல், கந்தசஷ்டி உற்சவ உரைக்காக யான் அவசர மாகக் கண்டா சென்றேன். இன்றுவரை என் இனிய நண்பர்கள் நியூயோர்க்கிற்கு வராத குறையைத் தமது ஏமாற்றத்தை சொல்லிய வண்ணமே உள்ளனர். அடுத்த வருட ஆரம்பத்தில் அங்கு வரவேண்டும் என கலிபோனியாவில் வாழும் பெளதீகத்துறைப் பேராசிரியரும், இராமநாதன் கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் காயத்திரி கணேசன் அவர்களின் புத்திரனுமாகிய பேராசிரியர் அமுதா அவாகள் நேரடியாக யாழ்ப்பானம் வந்து தமது அழைப்பை வலியுறுத்திவிட்டுச் சென்றுள்ளார். எனவே எனது இரண்டாவது அமெரிக்க விஜயத்தை

இறை அருளோடு அடுத்த ஆண்டு தொடரும் போது அங்கு பெறும் புதிய அனுபவங்களை உங்களோடு பகிரவேன் எனக் கூறி பயணக் கட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றேன். இக்கட்டுரையை எழுதத் தூண்டிய உதயன் பத்திரிகை எழுதிய எனது அருமை மாணவனும் யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடு ஆங்கில இலக்கிய சிறப்புக்கலை இறுதியாண்டு மாணவனுமாகிய இலட்சமணன் ரமணன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகின்றன.

சுபம்

விரோதப்பாடுகளும் இல்லையானால் குழுமங்கள் அமைன் அப்பள்ளிகளும் வெளியெழுதும் செல்லுமாற்றினால் ஆன் திருமுருகன் அங்கே அரசாங்கத்தினால் தன் மூலம் போகும் பகுதியைப் பூத்து விடுவதற்கிணந்து எனது அனுமதிப் பண்ணத்தின் போதிடமீட்டும் அமைந்துகொள்ளி வழிபட அளவுபடியாக போன்று அளித் திருமுருகன் விடுவதற்கிணந்து பொறுப்பாகின்றது. இல்லை குறுக்கடிடப்பட்ட மூலம் திருமுருகன் அபிஷි மன்றத்தில் குறைநிபாக்கி இருந்து கிடைத்துக் கிடையாற்றுகின்றன. அன்னாக்கம் எக்ஸ்கிளிநேஷன் கல்லூரியில் துணை அதிபாகவைப் பிழையிப் பழை கூர்க்கிறோம் அமை ஆஸப் பிரைஞ் கல்லூரியில் இருக்கிற சிவபூர்ணம் மன்றத்தில் படிக்கல் நிறுவனங்களுட் ஆஸப் பணி துறை மன்றத்தில் எதிரை விடுவதில் பிறகிறது. சிவபூர்ணம் பிழையில் கூர்க்கிற குறைக்கு அப்பாக்கும் அமைகளின் அறங்கங்களிலிருந்து இவர் பணி திடையிட்டு தொடர்விளைத் திடை விடுவதில் கல்லூரியின் படிக்கல்கள் பிரிக்கப்படும். அவர்களிலேயே அதோ அமைக்க அப்பிரிக்கா அவையை கூறுவது இருக்கிற பிழையில் நிறுவுகளில் இடமிருப்பது அனுமதி கொள்ள பிழையிலே ஆஸப் பணி துறை மன்றத்தில் திடையிட்டு இவர் பணி பிழையிலிருந்து

(Signature)

வெளியீடு ; திருமுருகன் அறிவகம்
இலண்டன்